opspyramidens topp, en symbol för den teknik som vann kriget.

Vad är radar?

Vad är då radar eller ekoradio? Major L. Pepron, kapten S. E. Hedberg och flygingenjör T. Gussing gjorde sitt bästa vid besöket på F 16 att klargöra saken. Våra stationer bygger på impulsmetoden. Korta radioimpulser på ett par miljondels se-

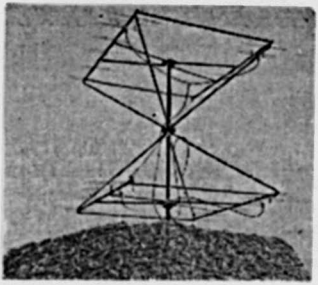

Det var en sådan ekoradioantenn, som svängde på Keopspyramidens topp.

kunder sändas 4—500 gånger i sekunden. De slungas liksom ekot tillbaka av föremål i deras väg. Tiden mäts och eftersom man har impulsernas hastighet är avståndet till det reflekterande föremålet klart. På tidsaxelns gröna ljusband markerar en vertikal tagg var reflexionen sker; en skala ger avståndet direkt i km.

Antennsystemet roterar hela tiden, 3—4 varv i minuten. En blå ljusvisare rör sig synkront med antennen. Då denna riktar strålen mot föremålet reflekteras impulsen och observatören ser hur en liten ljusfläck, fantasien låter det bli en ljuskropp, uppstår i riktningsvisarens vägg. Gradtalet avläses.

Därmed är positionen klar. En flygare, som får sitt läge från trafikledaren kan lägga in det exakt på kartan. Trafikledaren kan också tala om för flygaren att ett annat plan, som han ej ser i dimma eller mörker, kommer så och så och dirigera honom därefter.

Och är planet en fiende, ja, då kan man tack vare ekoradion upptäcka honom långt innan han nalkas våra kuster och kan möta honom med jakten redan där.

Att ekoradion är en framtidssak av allra största betydelse är fullkomligt klart. Tyvärr ligger vi kolossalt långt efter vad man kommit till hos västmakterna. Inte kan vi precis ta upp tävlan med amerikanarna, som f. n. sysselsätter 8,000 man i laboratorier för ekoradio, men med en smula anslag kan dock en hel del nås. Pengar krävs till övning, till underhåll och till anställning av personal som kan arbeta med ekoradion, men staten har varit ytterligt njugg. Här synes anslag vara i hög grad berättigade. Intresse, för att inte säga entusiasm för denna betydelsefulla nyhet, det har man till skänks hos vårt flygvapen.

—rd.